

SPEJDERNES MAGASIN

40. årgang

nr. 4 . april 1956

B-P's liv i tekst og tegninger

af

Roy Burnham og Kenneth Brookes.

Reprinted from THE SCOUT

2. Efter nogle års ophold i England, møder vi igen B.-P. i Afrika. Han har fået til opgave at organisere 200 krigere fra otte forskellige stammer til Ashantifelttoget.

3. De indfødte tropper skulle udføre pionertjeneste og rekognoscering forud for den egentlige ekspedition, som skulle sendes til Kumassi, hvor kong Prempeh herskede. Under B.-P.s ledelse blev der bygget mere end 200 broer.

4. Kong Prempeh skulle afsættes fra sin trone. Han overfaldt handelskaravanen, foranstaltede menneskeofringer og drev slavehandel i stor stil. Dette uvæsen skulle standses for enhver pris. B.-P.s tropper gjorde et godt forarbejde, og felttoget endte med kong Prempehs arrestation.

5. På en anden ekspedition, hvor mennesker og heste var ved at dø af tørst, og hvor der forgæves mange steder blev gravet efter vand, opdagede B.-P.s skarpe øjne to duer, som lettede langt borte. Der måtte der være vand, tænkte han. Hans slutning var rigtig, og mennesker og dyr fik tørsten slukket.

6. I 1897 blev B.-P. udnævnt til chef for det 5. Dragonregiment i Indien, hvilket var 21 år siden, han som ung løjtnant var kommet til Indien. Der havde tidligere været megen sygdom ved regimentet, men B.-P. satte ind med oplysning om hygiejne for sine soldater. Han førte samtidig nøjagtige optegnelser over sundhedstilstanden i sit regiment. Den blev til sidst så god, at man mistænkte ham for at føre falske rapporter.

7. Hver gang der var tid til det, drog B.-P. på jagt efter tigre, pantere eller bjørne. Derimod kunne han ikke få sig selv til at jage elefanter.

I sommeren 1899 rejste B.-P. på ferie til England. Under dette ophold blev han pludselig kaldt til krigsministeriet, hvor han fik ordre til tre dage senere at rejse til Syd-Afrika, hvor nye, store opgaver ventede ham.

Hængende i hænderne mellem himmel og den store elv

Af Edvard Welle-Strand. Tegning: Günther Hansen.

På nordishavspen, hvor jeg voksede op, var der flere elve og store søer. Den største fornøjelse, jeg havde som dreng, var at fiske gørrer, og jeg stiftede meget tidligt bekendtskab med de elve og søer på øen, der havde de fleste fisk.

Mine forældre kunne ikke lide, at jeg drog alene afsted på lange fisketure. Der var ganske vist ingen farlige dyr på nordishavspen, men der var andre farer: hægedynd, skarpe sten og kviksand. Det sidste var det farligste både for mennesker og dyr, der var forsvundet i det. Jeg var imidlertid så godt underrettet om kviksandet, at jeg aldrig kom i nærheden af det. Jeg gik altid lange omveje for at undgå det.

Den uhyggeligste oplevelse, jeg havde på mine fisketure, var en forårsdag ved Bitterstadelen. Der var stejle bredder langs elven, som gik bred og strid gennem en lang kløft. Det var derfor et farligt sted at fiske, men netop her var den største ørredfangst.

Forårsdagen var tindrende hvid over den store ø, og solen brændte, som om det var julisol. Langs skovstien, som jeg fulgte hen til elven, stod birkene nyudsprunget, og det hjerteformede løv skinnede som pragtfulde sølvsmykker i solen. Småfuglene fløjtede muntre melodier og storspoven spillede på trompet på myrene inde i skoven. Der var store fugletræk over mit hoved af ænder, grågæs, edderfugle og snepper, der søgte mod nord til de milevide øde strækninger for at yngle. Her blev de ikke forstyrret af mennesker. Ravn skreg hæst fra toppen af et træ, og et par ørne fløj med rolige vingeslag højt over skoven. Rovfuglene, som var ude og spejde efter hare eller fugl, som de kunne slå ned på.

Omtrent midtvejs til elven mødte jeg gamle Anders. Han havde været ved spen og havde trukket så mange ørreder, at han havde en stor fiskekurv i hver hånd. Sin fiske-

stang havde han måttet lade blive tilbage ved vandet.

Da Anders hørte, at jeg ville fiske i elven, frarådede han mig på det bestemteste at gøre det. Lerbakkerne, som jeg skulle nedover for at komme til elven, kunne let komme til at glide væk under fødderne, da leret endnu ikke havde fæstnet sig ordentligt efter snetøningen.

Og gled jeg ned i elven, var jeg fortabt, så strid som den løb netop nu. Nej, gå til vandet, hvor jeg kommer fra, så risikerer du ikke at komme ud for nogen katastrofe. Jeg har advaret dig, sagde han og gik videre.

Jeg brød mig ikke om Anders advarsel. Jeg vidste, at der stod store ørreder i elven, fisk på 3—4 kg, og det var dem, jeg ville have fat i. Den grå, ferske sørrer interesse-rede mig ikke. Den kunne jeg jo tage op af elvene og søerne hele sommeren, men havørreden blev blot få dage i elven, før den gik op til havet.

Da jeg var kommet hen til det sted ved elven, hvorfra jeg ville fiske, blev jeg stående en tid og lyttede til gøgens kukken i træerne. Jeg havde aldrig før hørt så mange gøge kukke. Det var, som om kukkene kom fra alle sider, og gennem den stille forårsluft fortonede gøgenes kukken sig som en hel symfoni.

Jeg blev stående helt betaget en tid og hørte på den pragtfulde koncert. Jeg vidste, at folk på øen plejede at råbe til den kukkende gøg: Du gøg, som sidder på kvisten, sig mig forvist, hvor længe jeg skal leve. Det var selvfølgelig bare gammel overtro, som endnu ikke var gået ud af sindene. Men så fandt jeg selv pludselig på at råbe det samme til gøgen. Jeg syntes, at det var mærkeligt, at gøgen holdt op med at råbe i stedet for at svare mig. Jeg fik nærmest et chock. Var jeg fejt, gik og gik det gennem mit sind, siden gøgen ikke ville

svare mig? Den gamle overtro var nok alligevel temmelig stærkt forankret i mit sind. Jeg syntes, der var blevet så stille og uhyggeligt i skoven, da gøgekukkene holdt op. Det var som skoven blev mørk for mine øjne.

Men så begyndte gøgen at kukke igen, og nu fik jeg at vide, at jeg skulle leve 40 år. Og skoven blev atter grøn omkring mig.

Jeg begyndte at gå nedover lerbakken, som var fuldstændig stejl, men der var gamle birketræer, som

jeg kunne støtte mig til, når min fod gled i leret.

Jeg var ikke kommet mere end 10—12 meter ned ad bakken, da et stort stykke af den pludselig gled væk under mine fødder, og faldt helt ned i elven.

Jeg havde åndsnærværelse nok til at gribe fat i en birkegren med begge hænder, og så blev jeg hængende i luften. Det var en uhyggelig situation, jeg var kommet i. Hvis jeg slap taget i birkegrenen eller den knækkede under min vægt, ville jeg styrte ned i elven, som sydede nede i kløften. Jeg kunne

ikke komme på fast grund, da alt underlaget var revet væk, så der var blevet en lodret lervæg helt ned til elven.

Den eneste redning for mig var at blive halet op, men hvem skulle vel gøre det? Der var jo over en halv mil ned til bygden, og selv om jeg råbte aldrig så højt, ville jeg ikke blive hørt dernede. Den eneste, som måske kunne høre mig, var Anders, hvis han ikke var kommet altfor langt nedover Råbustien, skovstien, hvor jeg havde mødt ham.

Jeg begyndte at blive grebet af

panik. Hvis jeg ikke kan holde ud at blive hængende i armene i birkegrenen, til der kommer nogen og haler mig op, vil jeg være solgt. Det vil jeg også være, hvis grenen knækker. Den var jo ikke så forfærdelig tyk. Jeg begyndte at råbe om hjælp, råbte så der blev højt ekko mellem træerne, mine råb blev akkompagneret kraftigt af gøgen. Den kukker overalt, syntes jeg, det er som om den vil hjælpe mig. Jeg havde trænet meget med at klatre i tov, så jeg var temmelig stærk i armene, men jeg mærkede snart, at anstrengelsen blev for svær. Den ene arm sov helt, så jeg hang en tid kun i den ene. Hvis den også sover, er der absolut intet håb for mig. Jeg vover ikke at se ned i den brusende elv. Jeg synes, at den anstrenger sig for at suge mig ned til sig, langsomt, men sikkert.

Men så opdager jeg, at den store fiskekurv, som jeg havde over skulderen, da leret gled væk, hænger og dingler længere ude på grenen. Den er hoppet over mit hoved til grenen, og er blevet liggende der. Der er et stærkt tov i kurven, og kan jeg få trukket det ind til mig, har jeg chancen for at kunne få et ben over den, så armene blev mindre belastede. Jeg kunne med andre ord blive siddende og ride over kurven.

Da jeg har fået kræfterne tilbage i den sovende arm, begynder jeg forsigtigt at balancere mig udad grenen for at få fat i kurven. Det er nogle nervepirrende minutter, medens jeg forsøger at få fat i den og få den halet så langt ind på grenen som muligt.

Jeg er bange for, at grenen skal knække, og da vil jeg styrte ned i elven under mig. Nå, det lykkes endelig at få fat i kurven og få halet den ind til mig.

Så forsøger jeg at løfte mig så højt mod grenen, at jeg kan få det ene ben ind mellem tovet på kurven. Den slanke birkestamme skælver sådan, at jeg er bange for, at roden er ved at løsne sig, men den er så forankret i den jord, der er tilbage i bakken, at den klarer det stærke pres uden at gå løs. Hver nerve er spændt til det yderste, ja, det er, som om de ligger helt blottede, medens jeg foretager den farlige manøvre. Det er jo liv eller død, det gælder. Armene er jo så

udmattede, at de ikke kan holde meget længere, hvis det ikke lykkes mig at få kurven til at afløse dem som et sikrere fæste på grenen.

Angstens sved får mine klæder til at suge sig fast til kroppen, og der går uhyggelige bølger af skælv gennem mig.

Endelig lykkes det virkelig for mig at få presset det ene ben over kurven, så jeg kan bruge den som en slags sadel under mig. Men da er jeg også så udmattet, at det sortner for mine øjne. Jeg må tage et tag i mig selv for ikke at besvime. Gør jeg det, vil det være ude med mig.

Jeg holder mig stadig fast med hænderne i grenen, men presset på armene er ikke længere så stærkt. Men vil tovet i kurven holde? Det er den tanke, jeg er optaget af. Jeg kan jo risikere at måtte sidde mange timer på den, før der kommer hjælp. Jeg synes allerede, der er gået en evighed, siden jeg greb fat i grenen.

Jeg begynder atter at råbe om hjælp. Nej, jeg råber ikke. Jeg brøler sådan, at jeg synes, det må kunne høres over hele bygden. Gøgen kukker også fremdeles, og droslen slår muntre triller i en birk lige ved siden af mig. En rødkælk kommer hoppende hen til roden af birken. Den bliver en stund siddende og ser på mig, men den bliver

skræmt af mine råb og forsvinder.

Det kolde gus fra elven slår op mod mig og får mig til at skælve af kulde. Elven maler og maler under mig som en stor kværn. Der er mange nuancer i dens hårde stemme. Til slut orker jeg ikke at råbe længere. Jeg er nærmest apatisk indstillet overfor det, som videre skal ske med mig. Det er som om suset fra elven er med til at nedsætte min psykiske modstandskraft. Ja, jeg begynder at blive så søvnig, at jeg et par gange dør med hovedet mod brystet. Det er en ny fare, som jeg må bekæmpe for ikke at fremskynde katastrofen. Jeg begynder atter at brøle om hjælp. Da jeg er helt udmattet af brølene, hører jeg pludselig en stemme råbe på mig, og Anders' hovede viser sig over den bratte bakke. Da han ser i hvilken farlig situation, jeg befinder mig, råber han til mig: Jeg skal hale dig og med min fiskestang, men du må tage godt fast om den, og jeg tager hårdt om den.

Op så begynder Anders at hale mig op. Det går langsomt, og han råber flere gange til mig, at jeg ikke må slippe taget i stangen. Jeg synes, det tager en evighed, før Anders få fat i nakken på mig og haler mig ind på skråningen. Da besvimede jeg, og det tog et stykke tid, før jeg var kommet så meget til kræfter, at vi kunne begynde at gå hjemad.

På hjemvejen fortalte Anders mig, at han, da han var kommet til sommerfjældet, syntes, at det var dumt at komme hjem uden fiskestang. Han havde derfor lagt fisken ind i sommerfjældet og var gået tilbage til vandet for at hente fiskestangen. På vejen derhen havde han hørt råb, men han havde troet, at det var drenge, som råbte, så han havde ikke fæstnet sig ved råbene.

Men på tilbagevejen fra vandet havde han hørt råb fra elven, og da var det slået ned i ham, at det sikkert var mig, som var i fare. Han var gået efter råbene hen til stedet, hvor den stejle skråning var og havde, så set mig på birkegrenen. Jeg kan blot ikke forstå, sagde han, at du kunne klare at holde ud så længe på grenen. Du må have en god fysik.

A nej, det var nok ikke min gode fysik, som havde reddet mig. Det var birken, der havde gjort det, og hver gang jeg senere har været på besøg på min fødested, er jeg gået hen til Bitterstadelsen for at se til birken. Den har vokset sig stor og kraftig efter så mange års forløb, men den vokser stadig skråt ud fra den stejle skråning. Den har ikke kunnet ranke sig efter den medfart, jeg gav den engang i mine ungdomsår.

En velsignet birk i min tilværelse!

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE

Hermed udskriver SPEJDERNES MAGASIN sin store årlige fotokonkurrence.

Alle ulve, spejdere, skovmænd, rovere og førere kan deltage. Konkurrencen omfatter:

- Instruktive billeder.
- Situationsbilleder fra ture og lejre.
- Landskabsbilleder.
- Portræt af en ulv eller spejder.

Læs i næste nummer de udførlige oplysninger om aldersgrupper og præmieliste.

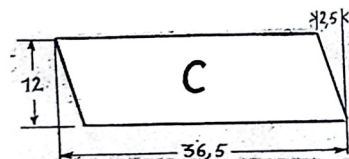
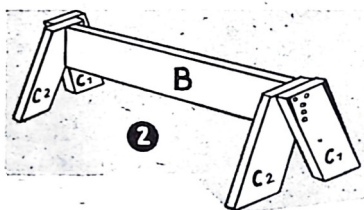
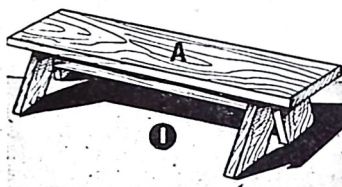
Indsendelsesfristen bliver den 8. september.
Gå allerede nu i gang med jagten på de rette motiver.

MÅNEDENS IDÉSIDE

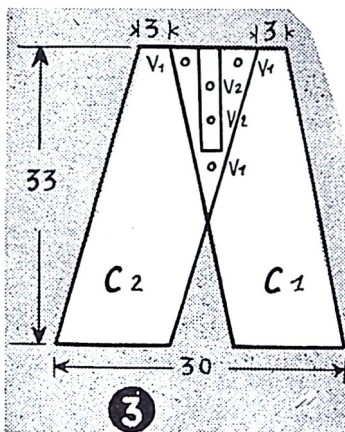
Fremstil selv jeres bænke!

På tegningerne her ser du, hvorledes du let kan fremstille en bænk

til tropslokalet. Det var måske nok uøjeligheden værd at dupere de andre patruljer med egne fremstillede bænke til patruljehjørnet. Nu har I chancen for at være de første!

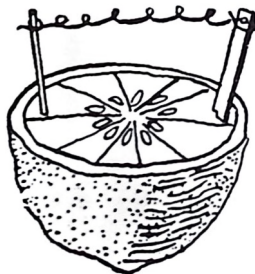
De forskellige mål er angivet på tegningerne. Det tværgående stykke — B — må naturligvis varieres efter længden på A og tykkelsen af benene. A's længde bør være 100—120 cm. Brug skruer — og ikke søm.

CITRONEN SOM KOMPAS

Man skærer en citron af normal størrelse gennem på midten, men det skal gøres omhyggeligt og lige. Læg den i vand og lad den svømme som et skib. Højest sandsynligt vil den bevæge sig en lille smule, men ellers sker der ikke noget.

Enhver vil sikkert have et stykke kobbertråd liggende et eller andet

sted i huset. Også et stykke blåk må vi have ved hånden og endnu en tynd ende kobbertråd.

Nu stikker vi enden af kobbertråden ind i den ene side af citronkødet, og enden af blikket i den anden side lige overfor. Derefter tager vi den tynde kobbertråd og forbinder hermed blikket og den tykke kobbertråd. Derefter vil citronen ikke mere svømme formålsløst omkring, men vil forsøge at tage en bestemt retning. Gennem den tynde kobbertråd går en elektrisk strøm, der opstår i citronen mellem den nederste ende af blikket og den tynde kobbertråd. Da den elektriske strøm nu også står i et bestemt forhold til Nordpolens magnetisme, så vender citronen sig, ligegyldig hvor tit man drejer den, altid i nord-syd retning. (Efter forsøget kan moder dog naturligvis endnu anvende den halve citron).

Fedt og olie

er gift for støvlerne

Det vidste du sikkert ikke, i årevis har man gået og troet, at det var det eneste, der duede. Efter eksperimenter i den danske, engelske og amerikanske hær er man kommet til det resultat, at en god voksholdig sværte er det eneste rigtige.

Man renser støvlerne for gammel fedt og olie med sæbevand og efter skylning i alm. koldt vand. Husk langsom eftertørring med aviser i støvlerne. Eller med gule ærter. Derefter indsmøres alt i en voksholdig sværte, ikke mindst synningerne og sålen. Til sidst blankpudning, og støvlerne er tætte som gummistøvler — dog således at fødderne kan ånde gennem læderet.

Der kan købes en fedt- og oliefri imprægneringsvædske — ISOL — der anbefales som underlag for sværten; det letter blankningen og bevirker, at snavs og pløre let kan fjernes bagefter.

KARTOFFELTRYK

DU VED SIKKERT, AT DER ER NOGET, DER HEDDER KARTOFFELTRYK, MEN HAR DU SELV PRØVET AT LAVE ET SÅDANT?

TAG EN, FRÅ MEN FAST KARTOFFEL OG SKÆR DEN TVÆRS OVER — MEN MED EN SKARP KNIV — JO, DU SKAL NEMLIG BRUGE EN GLAT OG HELT JÆVN OVERFLADE!

DEN LIGE DELTE KARTOFFELS OVERFLADE ER FUGTIG OG DERFOR EGNER EN BLEKSTIFT SIG BEDST TIL AT OVERFØRE FIGUREN MED.

VÆLG ET MOTIV MED EN ENKELT OG GOD SILHUETVIRKNING, OG SKÆR SÅ MED ET LODRET SNIT LANGS KONTUREN 3-4 MM. I DYBDEN SKÆR SÅ FRA SIDEN ALT DET OVERFLØD.

DIGE BORT OG STEMPLET ER FÆRDIGT!

TIL TRYKNING ANVENDER DU BEDST EN PLAKATFARVE UFØRTYNDT!

OG HUSK AT DEN SVÆRTE, MAN ANVENDER TIL LINOLTRYK ER UANVENDELIG HER!

KAKTUS-patruljen

Vi kigger i Dagbogen

PATRULJETUR 10.—11. MARTS 1956.

Vi startede fra lokalet kl. 16, efter at alle 6 (100 %) var mødt op — trods sne og frost. Men selvfølgelig kan vejret ikke holde en ægte kaktus hjemme, hvem vil gå glip af alle tiders patruljetur?

Vi maste »Slejpner« op ad de snedækkede veje, og vinden var som sædvanlig lige imod, hvortil Plys bemærkede, at vi skulle have venstrekørsel. Vi blev enige om, at patruljekassen hellere måtte betale en mental undersøgelse.

Nå, men med vores ukuelige humør måtte vi jo nå målet, og efter 1½ times kørsel var vi ved hytten, hvor vi straks gik i gang med at fyre op, for heldigvis havde sidste hold haft den rette forståelse og lagt brænde ind i kurvene, så det var tørt og lige til at gå til. En god skik, der kommer én selv til gode!

Efter at »det store kolde bord« var gledet ned, gik vi igang med nogle prøver. De to »ulve« var blevet færdige med spejderprøven og skulle i aften optages i Kaktuspatruljen. Inden de af TF skal optages i tropen, må vi jo se, om de er værdige til at blive rigtige Kaktusser.

Og nu kom det store øjeblik, da vores optagelsesceremoni, som vi fire »gamle« havde lavet hjemme hos Stubbe, skulle indvies og Tjeik og Paw skulle optages og have spejdernavne.

Da klokken var lidt over otte, forsvandt Stubbe, Krølle og Spurt ud i mørket, hver med en pakke under armen. Tjeik og Paw så spændt efter dem. Hvad skulle ske? Plys fortalte dem nu, at de skulle alene ud i mørket for at finde »Store, gamle Kaktus« — patruljens totem og ånd, der ville afgøre, om de var værdige til at være i Kaktuspatruljen. Så åbnede Plys døren og bad Tjeik, udstyret med en nefalysgte, følge sporet ud i natten — og små ti minutter efter fulgte Paw det samme spor. De sorte grene, der dannede pile, var lette at følge her i sneen.

Pludselig hørte sporet op, en en hæs latter bandede sig vej gennem skoven, og nu var der liv omkring dem, for her ved sporets slutning mødtes Tjeik og Paw, og de stod bare og ventede. De stirrede hen mod det sted, hvorfra de mente, at lyden kom, og så nu to mørke skikkelser. »Sluk lygten,« bød en stemme dem, og de adlød mekanisk. »I har nu vist, at I

alene gennem en mørk skov kan følge et spor. Vi vil derfor åbenbare det skjulte spor til »Store Kaktus« for jer. Så blev alt stille, og med ét skar en lyskegle gennem mørket og vandrede fra træ til træ. Endelig ved et af dem standsede den, og efter lød den hæse røst: »Følg sporet fra dette træ!«

De »gamle ulve« gik derhen fulgt af den ene kutteklædte skikkelse. Til træet var bundet et bånd, og på det sad to ringe. »Før ringen langs snoren til enden!«

Det var lettere sagt end gjort. Snoren gik rundt om træer, under buske og over grene, gennem krat, for dog til sidst at slutte ved en lille lysning, hvor en teltlygte kastede sit blege, flakkende skær rundt på de mørke graner og fik skyggerne til at danse.

Tjeik og Paw var igen standset og lyttede spændt efter hver lyd, der kunne røbe de andres tilstedeværelse. Da blev grenene bøjet til side, og tre kutteklædte skikkelser tog plads i lysningen og gjorde tegn til Tjeik og Paw om at stille sig ved deres side og stirre mod teltlygten.

Endelig hørtes noget bag lygten. Grenene raslede mod hinanden, og sneen dryssede ned, og pludselig så man i det blege skær et dødningshoved stikke frem. Men hvad var det? Det bevægede sig. En skikkelse, der som de andres var skjult af en stor kappe, kom til syne. Men her dækkede kutten ikke ansigtet, der viste sig som et blegt dødningshoved.

Under bålet, hvor Kvik og Top blev budt rigtigt velkommen, fik de hver en lille, rå tomahawk af træ, og Plys havde forarbejdet en lille træstub, hvor fladen var inddelt i 6 felter. Man anbragte sin tomahawk i sit felt, og på den måde kunne man straks se, hvem der svigtede, hvis nogen ville gøre det!

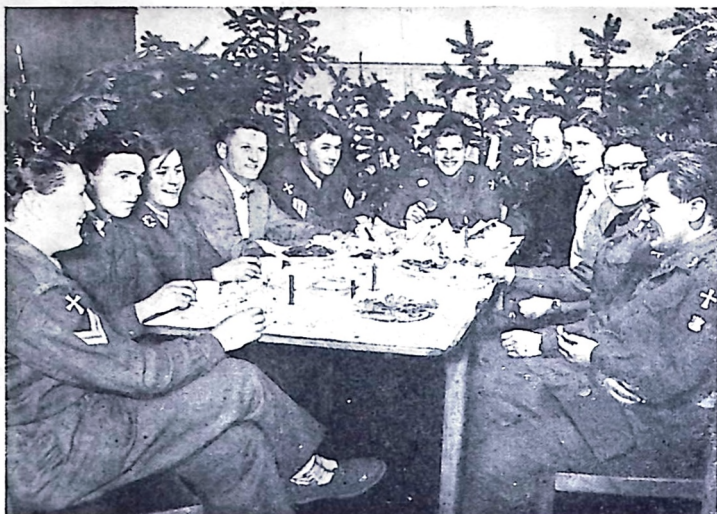
Stubbe bad dem om at have toma-

hawken klar inden månedens udgang. Og så sluttede vi bålet og gik til ro efter en begivenhedsrig dag, der vil lyse op i vores dagbog. Vi glæder os til i morgen — så er det søndag, og vi skal opleve endnu mere.

Med spejderhilsen

Spurt

Fra den danske kommando i Tyskland. Der er flint humør i SOPA-patroljen.

SOLDATER PATRULJER

En skønne dag ligger der på dit bord en indkaldelsesordre, i hvilken der meddeles dig, at du skal møde til en bestemt opgivet tid, for at aftjene din værnepligt som soldat.

Der er vel ikke meget, der griber således ind i den enkeltes liv, som en sådan indkaldelse, og det kan man jo så udmærket forstå.

Du skal bort fra dit civile arbejde, dine mange fritidsinteresser og dit spejderarbejde.

Fra at være en person med en vis betydning i dit hjem, på din arbejdsplads eller indenfor spejderarbejdet, bliver du et nummer, blandt mange andre numre.

Når man kommer i »trøjen«, kan

man godt føle sig lidt sær tilpas, man opdager, at man i grunden ikke er nær så pokkers en fyr, som man altid gik og troede, der er, opdager man, ikke så mange, der lytter til din livsvisdom og dine mange gode råd. I stedet for at få andre til at lyde, kommer du selv til at lyde, og så skal det vise sig, om du er lige så god til det, som du var hjemme til at byde.

Synes du det lyder mindre spændende? Det er nu ikke så slemt, og har du den rette spejderstøbning, falder du snart til.

DU VIL MØDE SPEJDERKAMMERATER I ALLE GARNISONER

Du kender jo nok den fjerde paragraf i spejderloven: En spejder er en god kammerat, og det kan du komme til at opleve, vendt mod dig selv, idet en organisation indenfor spejderbevægelsen står parat til at opleve kammeratskabet i spejderbevægelsens ånd.

Nu har du måske tjent spejderbevægelsen tro i mange år, og når du så kommer ind som soldat, dukker nogle af dine gamle spejderbrødre op for at tjene dig.

Man kan godt i den første tid af indkaldelsen føle sig ensom, selv om man er mange, men man behøver det ikke som gammel spejder,

SOPA

SOLDATERPATRULJER

Læs, hvordan du under din indkaldelse til militærtjeneste kan træffe sammen med spejderkammerater.

SKOV MÆND
OG FØRERE

for der er mange gamle civile spejdere, der gerne vil i lag med dig.

Du kan opleve tropsmødet eller klanmødet lige så fuldt, medens du er soldat, som den gang du var hjemme i din spejdertrop eller klan.

Du vil de fleste steder på kaserne eller soldaterhjem se den røde plakat fra »SOPA«, der indbyder dig til spejdermøder, fabriksbesøg og anden underholdning, det eneste du skal gøre for at deltage, er at komme til møderne, så ligger der mange hyggelige aftener og venter på dig.

Vil du i forbindelse med trop eller roverklan i den by, i hvilken du skal »ligge«, søger »Sopa« også at hjælpe dig med det.

SKRIV TIL SOPABUREAUET

Skulle der mod forventning ikke være plakater oppe om »Sopa«, kan du få alle oplysninger, plakater, brochurer m. v. fra Sopabureauet, Gottfried Preysz, Finsensgade 60, III, Århus, ligesom vi hjælper dig til at starte en Sopaklan selv. Dersom du udfylder flyttekortet inden din indkaldelse med den fuldstændige militæradresse og nummer, kan du, dersom du ønsker det, få »Spejdersport« gratis tilsendt under hele din tjenestetid.

Vi ligefrem higer efter at hjælpe dig under din indkaldelse — men vi må vide, hvem du er, og det får vi først at vide, når du sender flyttekortet.

g.

FORSIDEBILLEDET

er et af de præmierede billeder fra den sidste fotokonkurrence. Den næste er allerede startet. Vær med i år — og måske et af dine billeder når at komme på forsiden.

Billedet er taget af Sven Loch, Århus.

Vi sludrer mad I LEJR

*Gamle Vibe giver et par gode råd
om madlavning*

IKKE MORS SPISESEDDEL OM IGEN

Der er det med en lejrmenu, at den skal helst ikke være en tro kopi af vor mors ugentlige spiseseddel. Af to grunde. Det er nemlig mest sandsynligt, at vores ikke rigtig tåler sammenligningen, skønt der findes vel ikke en patrulje, der ikke på et eller andet tidspunkt har for-
tæret noget helt usandsynligt mærkeligt noget og gjort det med største velbehag, for naturligvis smagte det godt, som man selv havde kokkereret sig frem til. Den anden grund er den, at det er meget morsommere at prøve noget nyt, og der er også det rent praktiske, at man de første gange ikke ved, hvordan det skulle smage, og så naturligvis har lov at tro, at det er blevet særdeles vellykket.

I de gode gamle dage, da jeg var ung tropsfører, og jeg gjorde indkøb til sommerlejren, kunne man gå ind i en købmandsforretning og sige: »Jeg skal have 25 stk. af disse og 100 pund af dette og en halv ton af det!« Og købmanden ville gnide sig i hænderne og smile venligt til mig og give lærlingen ordre til at pakke det hele i nydelige kasser, der passede til påhængsvognen. Og det hele kostede næsten ingenting.

HVAD MENER DU OM NÆLDE-SUPPE?

Men tiderne har ændret sig, og en af de forandringer, der er tydeligst, er den pris, der må betales for varerne i dag. F. eks. er grøntsager slet ikke nogen billig vare, og dog kan man være heldig på en lejr ved at købe grøntsager på en gård. Jeg har i al fald været ude for at gøre sådanne indkøb til en meget billig pris.

Apropos billige retter. Har du

nogensinde lavet eller smagt en suppe af unge nældeblade? Hvis du koger dem omhyggeligt, er de bedre end spinat. »Det er der da ingen vanskelighed ved,« siger en og anden. Helt rigtigt. Du skal blot indsamle toppen af de unge nælder, og det er at anbefale, at de samles med handsker på, da de som bekendt brænder både helgen og synder — og også spejdere. Nælderne skrumper ind ved kogning ligesom spinat. Derfor skal du samle mere, end du normalt ville bruge af grøntsager til et tilsvarende antal mennesker.

FØLG »KOGEBOGEN«

Når du omhyggeligt har samlet dem og fjernet evt. larver (du kan lade nogle få smukke eksemplarer blive, hvis du bryder dig om den slags specialitet!) — så vask toppene i vand adskillige gange. Skold dem så med kogende vand, da dette vil bevare deres grønne farve, medens de koger. Ellers vil de blive mørke og ikke se så appetitlige ud. Lad dem dryppe af og kog dem i ca. en halv time, idet du kun bruger ganske lidt vand.

Når de er gennemkogte, så hæld det meste af vandet væk. Tilsæt en lille smule margarine og nogle få skefulde mel, pisk det i og tilsæt salt og peber. Rør i det over en klar ild. Serveres dampende varm. Og hvis kokken brænder det, så lad ham selv spise det hele!

MAORI-OVNEN

Da vi nu snakker om emnet madlavning, kommer jeg til at tænke på, hvor mange troppe der egentlig bruger Maori ovnen? For at kunne servere et veltillædt varmt måltid mad for troppe efter en dags terrænsport fra en fastliggende lejr, er der få metoder, der kommer på siden af Maori ovnen.

I ved sandsynligvis alt om det, og jeg hader at blive beskyldt for at lære min bedstemoder at koge æg, men for det tilfælde, at nogle skulle sige »hvad er det?«, så lad mig fortælle: Du graver et hul, der er større end din gryde, anbring den der og læg sten rundt omkring den. Tag din gryde ud, og medens du forbereder din stuvning, antænd en god ild i hullet for at varme stene op. Lad din stuvning koge, rag al asken ud af din ovn, og anbring gryden i hullet omkring af de varme sten. Dæk det hele med fugtige grene og en gammel våd sæk holdt nede af sten. I løbet af 12 timer eller mindre, hvis det er nødvendigt, har du et veltillædt måltid mad.

Forresten, hvis du dækker løg med ler og koger dem i aske, er det en himmerigsmundfuld. Nå, det var alt for denne gang — fortsæt med opvasken nu, og efterlad ikke en ring af fedt om gryden!

Gamle Vibe.

Du har spejderbrødre jorden over

I 1954 var der 6.360.762 spejdere, det er næsten en fordobling fra 1939 hvor der var 3.305.149 spejdere

Argentina
10.291

Armenien
2.197

Belgien. Ialt
44.065

Birma
4.637

El Salvador

England
531.065

Filippinerne
134.374

Finland
22.141

Forenede Stater
3.774.015

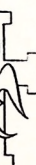
Frankrig

Grækenland
40.171

Holland. Ialt
78.494

Liechtenstein
263

Luxembourg I
(Scouts du L.)
2229

Luxembourg II
(Eclaireurs du L.)
1569

Mexico
6003

New Zealand
30.011

Nicaragua
655

Norge
21.405

Pakistan
147.668

Panama
373

Portugal I
(Escoteiros de P.)
675

Portugal II
(Corpo Nac. de E.)
4786

Svejs
32.520

Sverige
52.428

Syd-Afrika
29.299

Syrien
10.100

Taiwan
6822

Thailand
58.749

Tyrkiet
41.071

Tyskland

Tyskland. Ialt
95.450

Tyskland

Uruguay
196

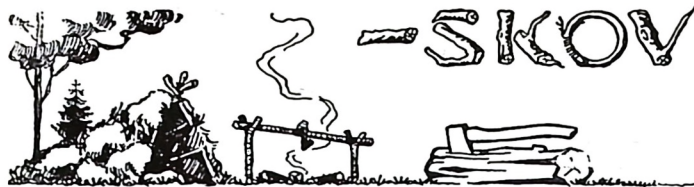
Venezuela
3665

Ægypten
12.000

Østrig
11.132

-SKOV MÆND-

SÅ TIL SØS I EGEN BÅD

Tekst: RØDE SKY

Tegninger: SPLINT

Som skovmand har du sikkert været med på mange skrappe ture. Måske du også har prøvet at forcere al slags terræn, bække, åer og søer ved hjælp af primitive fartøjer???

Så kender du sikkert også coraclen, der vel nok er den mest anvendte type indenfor vore »primitive fartøjer«. Skulle du ikke vide, hvordan man laver en sådan, så kast et blik på tegningerne.

Som ræling anvendes bøjelige grene (gerne med løv på), der flettes som anvist på tegningen. Sørg

for, at rælingen bliver passende høj og tyk, d. v. s. ca. 20 cm.

Som skovmand har man altid sit underlag med sig. Man tager dette og monterer det. Resultatet skulle blive, at du ligeså frejdigt som skovmanden kan krydse vandløbet eller søen. Pas på at coraclen ikke kører rundt for dig. Det vil være en god idé at benytte 1 eller 2 spader som årer. Du vil da opnå en god manøvredegtighed. Sørg for at have en god bund, ved hjælp af grene lagt på kryds og tværs.

På en sommerlejr for nylig fik vi en formiddag til at gå med at pusle med bygningen af en lankanuka. Det tager længere tid at byg-

ge dette fartøj end en coracle, men den er til gengæld mere driftsikker.

Noget af det vigtigste ved lankanukaen er den buede køl, der fremstilles af en svær buet gren, om en sådan kan skaffes. Skelettet til båden fremstilles som anvist på tegningen, og grene flettes ind som vist på næste tegning. Underlaget bukkles ned over kanten (rælingen), og nogle tværliggere eller evt. en ramme anbringes i bunden som »bundplanker«. Fat spaden og prøv resultatet. God fornøjelse.

I vort udmærkede land hænder det af og til, at man falder over en passende træstamme, d. v. s. et vindfældet træ. Ved hjælp af en sådan stamme kan man bygge et fartøj som vist her. Det kaldes iøvrigt en catamaran. Det er en rigtig opgave i en sommerlejr, og det

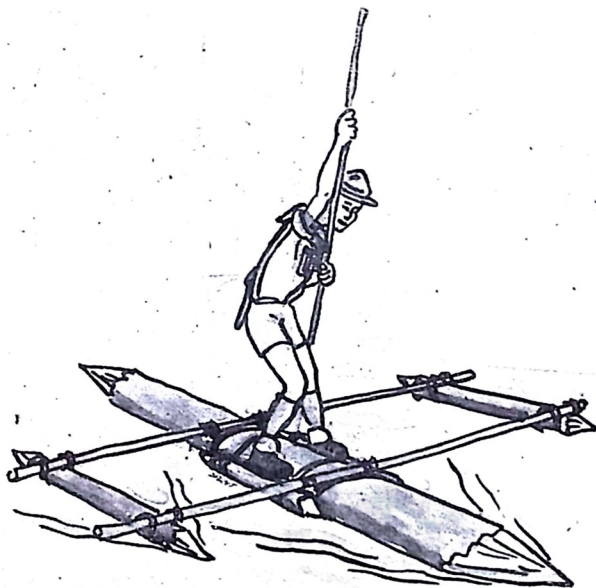

sjove ved catamaran'en er, at man, om midlerne forefindes, kan bygge videre på den og montere mast og evt. sejlmåtter o. s. v. Skovmand!!! Rul ærmerne op og tag fat.

Røde Sky.

NB. Skulle du eller din skovmandspatrolje gennemføre bygninger og ture med de nævnte fartøjer, da lad SPEJDERNES MAGASIN få et billede. MAGASINET modtager iøvrigt med glæde forslag m. m. fra korpsets gæve skovmænd.

Nyt fra JUBILÆUMS-JAMBOREEN

Der foreligger endnu ikke endelige oplysninger, så man er i stand til at fortælle om betingelser, pris o. s. v. for at komme med i Jubilæums-Jamboreen. Men aldersbetingelserne vil sikkert være 14—18 år, og man skal have været spejder mindst ét år forud. Hvis man er fyldt 16 år, kræves I. kl. prøven taget, ellers kræves II. kl. prøven.

Da Jubilæums-Jamboreen ligger i turistsæsonen, vil det, efter hvad der i dag oplyses, blive umuligt at chartre et skib, og forbindelsen Esbjerg—Harwich vil ikke kunne tage så mange deltagere, som der forventes at komme, så det vil bevirke, at rejsen må gå med jernbane til Belgien og over Kanalen fra Ostende.

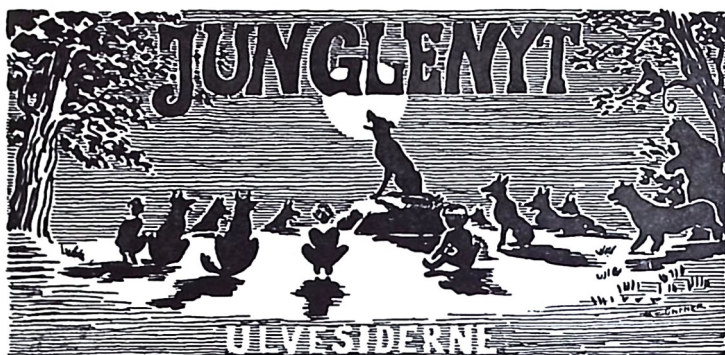
Der er sikkert mange, der er stærkt interesseret i at høre, hvad det vil koste at komme med. Det kan som nævnt endnu ikke siges med bestemthed, men det antages, at prisen bliver omkring 500 kr. pr. spejder.

Vort korps har sammen med K.F.U.M.-spejderne anmeldt deltagelse af 1500 spejdere til selve Jubilæums-Jamboreen, 150 til Rover-Moot og 150 til Indaba.

Fra England foreligger der meddelelse om, at der foreløbig er anmeldt 31 lande med et samlet antal deltagere på 22.771. Men dette tal vil afgjort stige. Både Belgien og Holland har anmeldt 2000, og af andre lande kan nævnes Norge: 650, Japan: 15, Pakistan: 150, Malta 110, for blot at pille nogle enkelte lande ud blandt de meldte 31. Det engelske kontingent bliver på 8.750.

Skatte

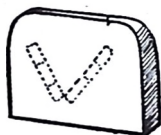
ER DU blevet vaccineret mod stivkrampe? Ellers læs side 16 i januar nr. af Magasinet.

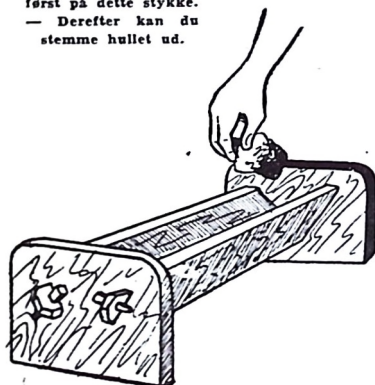
Vi bygger **BOGKRYBBE**

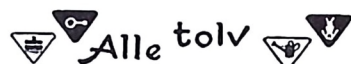
En rask ulveunge må kunne bruge sine hænder. Har du forresten taget sløjdmærket? Ellers er der her en model, du sagtens vil få godkendt, om du ellers laver den pænt. — Alt hvad du behøver er 4 stk. træ skåret ud, som det fremgår af tegningerne.

Det er nødvendigt at foretage afmærkning først på dette stykke. — Derefter kan du stemme hullet ud.

Du vil se, at det er slet ikke nødvendigt med søm eller skruer, og det er det fine ved modellen. Træet skal helst være høvlet, måske du selv kan klare det. Inden samlingen kan du overfladebehandle modellen. Det letteste er vel nok at indgnide træet med linolie, efter at det er afsløbet med sandpapir. Måske har du cellulose- eller køkkenbordslak, og det vil være udmærket. Det skal blot afslibes med ståluld.

Mowgli, BF Jørn Litsheim,
2. Frederiksberg flok.
Addax, BF Poul Erik Holm,
1. Dueholm flok.
Chui, BF Karsten Lund,
Chang, BF Svend Erik Ottesen,
Buni, BF Jens Rixen,
Joka, BF Kjeld Øberg-Petersen,
Numa, BF Peter Kjær,
alle fra Holger Danske flok,
6. Frederiksberg.

Bamse, Grå bande, 2. Bagsværd flok, fortæller om en bytur, og han har haft øjnene godt med sig.

Søndag den 15. januar startede vi kl. 9,27 med bussen fra Bagsværd til Lyngby.

Det øsede ned, og jeg glædede mig meget. Da vi var samlet og havde fået billetter, kørte vi så med toget til Østerport. Vi fyldte det meste af den rullende trappe. Vi gik fra Østerport station ned til Folke Bernadottes Allé, forbi den svenske Gustafs kirke og ind i Kastellet, hvor vi så den gamle Citadels kirke fra 1702, og tilbage gennem den gamle port og over broen, der fører over voldgraven. På Langelinie så vi Gefionspringvandet og statuen af prinsesse Marie, der står i en lille runding af brosten. Lidt derfra så vi et mindesmærke for Ivar Huitfeldt, der lå en masse kanonkugle fint stablet op som pyramider. Uden for gitteret lå der en grøn mine. Derfra gik vi tilbage, forbi Gefionspringvandet til Toldkammeret og op ad Amaliegade.

Pludselig opdagede Muvin, vores fører, dronning Ingrid med de tre prinsesser, og vi blev allesammen kommanderet højre om og gjorde stram honnør, og der syntes jeg nu, at vi var meget heldige, at vi fik det med. Så gik vi til Amalienborgplads, hvor vi så Sallys statue af Frederik den 5.

Lidt efter kom vagtparaden. Da de var færdige med at spille, blev fanen afleveret i vagstuen, og vagten blev afløst.

Så fortsatte vi op ad Amaliegade til Sct. Annæ plads, hvor vi så den

Læs videre side 76.

FØRSTE STJERNEPRØVEN

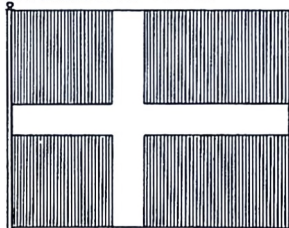
1

FORUDSÆTTER AT
DU HAR VÆRET
ØMFOD I TRE
MÅNEDER.

SAMT
AT DU IKKE
ALENE VED
HVORDAN EN ULV
OPTRÆDER, MEN
AT DU OGSÅ SELV
GØR DET!

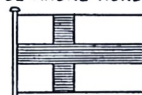
SELV FØLGELIG KENDER DU

DANNEBROG

MEN VED DU OGSÅ, AT DET VAR
D. 15 JUNI 1219 I SLAGET VED
REVAL, DET BLEV VORT FLAG.

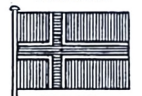
SÅ SKULLE DU OGSÅ GERNE KENDE
DE ANDRE NORDISKE FLAG:

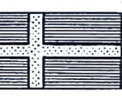
FINLAND

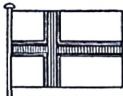
ISLAND

NORGE

SVERRIG

FÆRØERNE

RØDT

GULT

BLÅT

VED DU AT NORGE HAR ARVET BUND-
FARVEN FRA DANNEBROG, OG AT
ISLANDS RØDE KORS ER VULKANEN
HEKLA; SÅ TAGER DU ALDRIG MERE
FEJL AF DET NORSKE OG DET ISLANDSKE FLAG.

KONG FREDERIK IX
KENDER DU SELV FØLGELIG OG VED AT
DRONNINGEN HEDDER INGRID
AT TRONFØLGEREN ER
PRINSESSE MARGRETHE

MEN DU SKAL OGSÅ KENDE STATSMINISTEREN
H. C. HANSEN

EN ULV SAVNES —

Efter THE SCOUT

Oversat af PHAO

Tegninger: THORA LUND

Mysa, vor lille helt, findes!

»Dybendal er kun 3 huse på en lille vej, jeg ved ikke, hvem der bor der.« De tre fortsatte. Hvad der ville ske, når de nåede Dybendal, vidste de ikke, men det var tydeligt, at de to fodspor førte den vej. »Jeg gad vide, om det i det hele taget er Mysas forspor,« sagde Tjeik, idet han standsede brat. »Det vil se temmelig fjollet ud, hvis vi kommer derhen og ser, at vi har fulgt efter nogle helt andre. »Ja, vi ved det ikke nøjagtigt,« fortalte Bambi ham; men vi fandt da Mysas »Magasin.« »Han kan jo have foræret det væk,« foreslog Tjeik, han følte sig lidt træt, kold og arrig og ønskede, han var vel hjemme. »Ikke det fra denne gang,« sagde Bambi. »Jeg tror, han fik det på vej til ulvemødet.«

»Hvad er det?« sagde han pludselig med stemmen høj af angst. Han pegede ned i Dybendal. Fra taget af en af husene steg røgen til vejrs i en tyk sky. Da de så der ned, slog en regn af gnister til vejrs. »Det brænder,« sagde han, »og de har allesammen stråtag.« De tre ulve begyndte at løbe, så stærkt de kunne i den løse sne. Da de nærmede sig huset, kunne de se, at røgen blev tykkere, og at gnisterne blev til små flammer. Så kom to mænd og to kvinder frem, hver bærende en spand vand. En af mændene skyndte sig op ad en stige, som var stillet op ad det brændende hus og tømte sin spand ud over strået, så strakte han hånden ud efter en ny spand.

De tre ulve for hen til den ene

af kvinderne, som drejede sig, da hun hørte trin. »Her,« sagde hun, idet hun rakte en tom spand frem. »Hvem I end er, så er I kommet i rette tid. Fyld disse med vand fra pumpen og fyld også alle andre spande, I kan finde.« Bambi greb spanden. »Kom,« sagde han til de andre ulveunger. De løb til bagsiden af det næste hus, hvor han havde hørt en knagende lyd. Ved pumpen, pumpende så hurtigt hun kunne, stod en lille pige. Tårerne rendte ned ad hendes kinder, og hun var tydelig rædselsslagen over ilden. »Det ordner jeg,« sagde Bambi til hende. »Løb du ind, Gråbror, du og jeg skiftes til at pumpe og Tjeik kan bringe de tomme spande tilbage.« Han begyndte at pumpe kraftigt, medens han talte.

Den lille pige holdt op med at græde og så på Bambi. »Er du en af de ulve, som vores Jesper fortæller om,« spurgte hun. Bambi nikkede, han havde ikke vejrt til at tale. »Der er en af jer her,« sagde pigen, »men han er såret.« Bambi holdt op med at pumpe og stirrede. En anden ulveunge, sagde pigen, og såret, det må være Mysa, men hvordan var han nået til Dybendal og hvorfor, og hvor alvorlig var han såret?

»Klem på,« sagde Gråbror, idet han mindede Bambi om, at han skulle udføre et stykke arbejde.

De begyndte at arbejde og med arme, der truede med at falde af, lykkedes det Bambi og Gråbror at holde spandene fyldte. Nogle minutter senere hørte de fra den lille vej,

som fra den modsatte side førte ind i Dybendal, lyden af en brandbil, og nu kom den til syne og stoppede ved siden af huset.

»Jeg tror, vi kan holde op med at pumpe nu,« sagde Bambi, »brandmændene vil få vand fra bækken.« »Vi må hellere pumpe nogle flere spande fulde for alle tilfældes skyld,« mente Gråbror.

Nogle få minutter senere kom en af mændene hen til pumpen. »I kan godt holde op nu,« sagde han. »Brandmændene vil ordne det videre fornødne.« Bambi og Gråbror fulgte med smertende arme manden tilbage til huset og så til, medens brandmændene gik løs på det brændende stråtag. Til sidst var ilden slukket, og brandmændene erklærede, at det var sikkert, men at det var klogt at holde øje med det hele natten. »Jeg vil holde vagt,« sagde en af mændene, »og nu må vi hellere se, hvad der skete med den dreng. Hør,« fortsatte han, idet han så på ulveungerne, som om han så dem for første gang, »han havde en af de huer på. Kan det tænkes, at I er fra det samme sted?«

»Vi er ulveunger,« sagde Bambi, »og hvis der er nogen her med en hue magen til vores, må det være Mysa, og vi leder efter ham.« »Kom med ind,« inviterede manden, idet han åbnede døren til den næste hytte, »her er han, og han er også en rigtig helt.«

Ulveungerne masede ind. På en divan i hjørnet af det lille værelse lå Mysa, deres savnede bandeassistent. Han så bleg ud, og hans hænder var indbundne. »Hvordan er du kommet her?«, spurgte Bambi ham. Mysa grinede. »Det skyldes Jesper her,« sagde han, idet han pegede på en lille dreng i hjørnet. »Jeg mødte ham idag, og han fortalte mig, at han gerne ville være ulveunge. Så tilbød jeg at komme og hente ham til aften og tage ham med.« »Og du mødte ham ved bækken, og du tabte dit Spejdermagasin,« sagde Gråbror ivrigt. »Hvem er det, der fortæller,« spurgte Mysa. »Ja, jeg gjorde, og så så vi ned, og så at der kom røg fra stråtaget på hytten, og så løb vi tilbage for at alarmere. Men hvordan kunne I følge mig?«

»Vi er sporfindere,« pralede Gråbror, men før han kunne sige mere, brød en af mændene ind. »Han har ikke fortalt hele historien. Da han nåede her ned, fortalte Jesper ham, at gamle fru Nielsen boede alene i huset, så sendte han Jesper for at alarmere og gik selv ind i hytten. Han fandt hytten i lys lue, og fru Nielsens klæder brændte også. Han slog ilden ud af de brændende klæder med bare hænder og havde slukket den, da vi kom til,« og, fortsatte han, da en anden tuden forkyndte ambulancens ankomst, »nu kommer de for at køre fru Nielsen til hospitalet, og du må hellere tage med dreng og få gjort

noget ved de hænder.« »Det må jeg hellere,« mumlede Mysa. »Jeg går glip af generalprøven.« »Jeg tror ikke, Akala vil have noget imod det, når hun hører årsagen,« fortalte Barbi ham.

Og du kan være sikker på, at det havde Akala heller ikke.

BAMSES BERETNING

(fortsat fra side 74).

kæmpestore rytterstatue af Christian den 10.

Tilbage ad Bredgade og rundt om Marmorkirken, der har et grønt, rundt, irret kobbertag, og en masse statuer står rundt om kirken. Så gik vi ad Store Kongensgade, forbi Nyboder, som Christian den 4. har bygget, og som er de første rækkehuse, der er bygget i København. Vi fortsatte til Østerport, hvorfra turen så gik med toget, og det havde været en dejlig dag!

Bamse.

12 raske ulve fra 1. Esbjerg flok er på 30 km vandring.

ULVEVISDOM

Du bruger 50 muskler for at surmule, men kun 20 for at smile.

Ulvesommerlejr.

4. Odense flok skal i sommerlejr i »Enghytten«, syd for Vester Skerninge ved Svendborgsund. 13. Odense flok drager til Falsled på Sydfyn.

JUNGLENYT

vil gerne bringe bidrag fra ulveunger. Skal det være dig der sender os en tegning eller et fotografi, eller skriver en beretning om jeres pinselejr eller sommerlejr?

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Uden-landske lejre

Wales.

Jamborette ved Gredington, Whitchurch, Shropshire fra 2.—13. august 1956. Indkvartering, om ønskes, kan arrangeres før lejren. Lejrkontingent 7 s 6 d. Kun hele troppe eller patruljer. Henvendelse gennem divisionen til korpskontoret.

Portugal.

Landslejr 17.—26. august ved Avintes, ca. 10 km fra Oporto ved Douro flodens bred. 1 uges indkvartering før eller efter lejren. Lejrkontingent Esc. 200,00 (ca. 50 d. kr.). Også rovere og førere kan deltage med divisionens anbefaling. Henvendelse til korpskontoret.

HVORDAN TJENER MAN 2000 Kr.?

— Man tager en diplomatfrakke, en bowlerhat med tilhørende briller og overskæg. Derpå skrider man »krumbøjlet af ælde« og med en stak gamle noder under armen op ad gulvet i en stuvende fuld sal på Østergades hotel i Hammel — sætter sig til klaveret og laver et af disse one man show, som kun har set sin lige i jamboretten.

Efter denne forret giver man tegn til regissøren, som lader tæppet gå for en god blanding af sang og optrin fra hele verden.

Når salen så har »næsten køgt af begejstring i et par timer«, står man op og takker og anbefaler tombolaen, lagkageboden, det amerikanske lotteri og loppetorvet, som opsamlingssteder for publikums sparepenge. Loppetorvet stod ikke tilbage for sit parisiske forbillede, idet pulterkamrene i Hammel var ryddet for gamle støvler, sko, primusser, petroleumsovne, bonemaskiner, servantestel m. m.

Så snart de sidste primusser har skiftet ejer ved en tvangsindlagt tvangsauktion, giver man endnu et tegn, denne gang til spillemændene, som holder de dansende i aktivitet til kl. 24.

Som dessert takker tropsrådsformanden, og kassereren fremviser et overskud på 2000 kr. . . . Sådan går det for sig hos Ugletroppen i Hammel.

Richard Løvehjerte flok og trop

har holdt tropsfest i Amager Selskabslokaler. Det blev succes, ca. 500 mennesker fyldte salen, da ulvene og spejderne lagde for med tropsangen. Derefter skiftedes ulve og spejdere med underholdning, hvortil vor tropsrådsformand havde malet kulisserne. Især havde flokken gjort meget ud af sangspillet »Kejseren af Kinesiens Land«. Mange troede, at dragterne var lejet, men drengene og førerne

havde selv fremskaffet og fabrikeret dem.

Efter underholdningen spillede et fint orkester til ballet, og vore skovmænd og nogle spejdermødre havde vældigt travlt i tombolaen. Ialt tjente vi med amerikanske lotterier og tombola 2100,00 kr.

»skovmanden«.

1. Assens trop og flok

samlede sidste år næsten 16.000 brugte frimærker. Hvad om alle landets flokke og troppe var lige så ivrige!

Tre divisioner fylder 10 år.

Det er i år 10 år siden den gamle Sydsjællands division blev delt i tre selvstændige divisioner: Svend Gønges, Stevns og Rolf Krakes divisioner.

Sommerlejre.

1. Nyboder ved Klitmøller 23. juli til 8. juli). 2. Odense trop ved Kongssøre statsskov (14. til 21. juli). 6. Odense trop i indianerlejr ved den blå sø (Mossø) fra den 1. til 12. juli. 10. Odense trop tager til Sverige fra 7. til 21. juli. 11. Odense trop ved Spodsbjerg på Langeland (4. til 10. august). 1. Odense trop skal til Setesdalen i Norge. Turen vil vare 16 dage. Irokeserstammen skal have vandrelejr Bornholm rundt. Her vil også Vedels Egne begive sig over. Kongsvang trop deltager i de norske spejders landslejr ved Voss med indkvartering forud i Voss.

Ejer Baynehøj division

holder divisionsturnering i St. Bededagsferien i Sandbjerg Vig ved Juelsminde.

5. BY præsenterer her sit store, flotte orkester. Billedet er taget ved Valby divisionens nytårsparade i Glyptoteket. — Vi ville også gerne se billeder af andre orkestre, selv om de ikke er så imponerende som 5. By's.

Gudumholm trop og flok

er endnu en ny afdeling, idet vi først startede i foråret 1955. Trods det har vi været med til både kolonne- og divisionsturnering og opnået tilfredsstillende resultater. Vi måtte låne os frem, da vi endnu ikke havde materiel. Det kneb nemlig med pengene.

I november havde vi en stor bazar, som gav ca. 2000 kr. i overskud. Her ydede tropsrådet med tropsrådsformanden, inspektør Max Mortensen, i spidsen en meget stor indsats med indsamling af gevinster m.m.

Der arbejdes i øjeblikket ihærdigt både i flok og trop med prøver og duelighedstegn. Vi har også været ude og trave for at hente kilometerplader hjem.

6 spejdere går i øjeblikket til musikundervisning på Spejderborgen i Ålborg, vi har nemlig købt både trommer og signalhorn, og forhåbentlig varer det ikke længe, før vi kan drage af sted med fuld musik.

Poul.

Ålborg kolonnen

fik ved sin nytårsparade overrakt en flot gave, idet fabrikant N. P. Risgaard, der er kasserer for Hårdknuds tropsråd, overrakte seks stortrommer.

B.-P. HUS I LONDON

Det håbes, at grundstenen til et B.-P. hus, som skal bygges i London, kan nedlægges i jubilæumsåret. Husets beliggenhed er endnu ikke bestemt.

Tåstrup kolonne

har en fødselsdagsforening med 325 medlemmer. Et godt aktiv!

NYT FRA 1. ASSENS TROP.

22 spejdere fra Ejby og Assens har været på en uforglemmelig sommerlejr i Norge. Sammen med kammerater fra 2. og 5. Kristiansandtroppe lå vi 8 dage ved Kålund, ca. 400 m over havet, ved herligt fiskevand.

Vi var en tur oppe på det 820 m høje Olafheie. Efter lejren vandrede vi 20 km over hejlene til Byglandsfjorden. Herfra kørte vi med tog tilbage til Kristiansand, hvor vi var indkvarteret 5 dage.

1. Assens har lige fejret sin 46 års fødselsdag den 23. januar. Der var fuldt hus og besøg af kammerater fra N.V. Fyens divisionens byer. Festen gav et pænt overskud til hjælp til opførelse af et nyt trophus, der er meget nødvendigt her i Assens. Vi har sparet materiale sammen i flere år, og nu begynder vi byggeriet, så snart vejret tillader det.

Den bedste fødselsdagsgave var en pakke gamle billeder fra spejderlivet i troppen. Den kom fra en gammel medstifter fra 1. Assens trop, cand. pharm. Kai Nielsen, København, sammen med et dejligt lykønskingsbrev. Vi har også tidligere fået et album med billeder fra den anden gammel Assensspejder Ejner Hansen, Port Arthur, Texas. Nu ser vi frem til, at det må lykkes at finde alle gamle spejdere og samle dem til 50 års jubilæum i 1960.

Sv. R.

— og så må du jo også huske på, at jeg har øksen at bære.

(Boys Life).

1. Århus trop

har fejret sin 45 års fødselsdag. Mange af troppens tidligere spejdere, der nu er bosat i andre egne af landet, mødte op og deltog sammen med de nuværende spejdere i et morsomt fødselsdagsløb. Dagen sluttede med en vellykket spejderfest.

De tidligere spejdere i troppen havde indsamlet et større pengebeløb som fødselsdagsgave. For fem år siden gav de gamle spejdere elektrisk lys til hytten. Et eksempel til efterfølgelse.

SKANSETROPPE

skal i år på en kombineret vandre- og standlejr. Der startes med kærre fra Tønder, og langs grænsen går turen til Kruså, hvor standlejren finder sted. Herfra udflugt bl. a. til Flensborg. Hver af sommerlejrderne skal lave deres bomærke i træ til at sætte på kærren. En god idé. Vi håber at få et billede af kærren til Magasinet med forhåbentlig mange og gode bomærker.

Stifindernes trop

har planer om en sommerlejr i Sverige, hvor de glæder sig til at kunne praktisere al deres viden om lejrindretning og lejrspor, som de mener ikke kan få lov til at udfolde sig i vore hjemlige skove.

På fastelavnsturn med Palnatokes trop og flok.

Vi mødte op ved vores lokale kl. 9. I række drog vi af sted med tropskærren i spidsen med to tøndere, en til ulvene og en til spejderne. Da vi endelig nåede skoven,

NYE DAVDE TIL ÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

- Vesterbro trop
 - PF Geert Mortensen
 - PA Jens Ulstrup
 - PF Torben Løvenhøj
- Odense - Sct. Georgs trop
 - PA Jørgen Basspe
 - Præstens Sønner
 - Bit-Bøvs
- Rønne trop
 - PF Ole Schjøtt Jensen
 - PF Preben Pedersen
 - PF Søren Lindgård
 - PA Peter Hjorth

1. VANDRINGER

- 75 km
Svend Tveskæg trop
PF Jens Peter Nielsen
Jens Jacobsen
- Bjergtroppen
PF Leif Andersen
- 60 km
Fuglebakkens
PF Ib Jensen
Alex Bertelsen
PF René Bonde
Sven Henriksen
PF Kurt Nielsen
Gorm Lyngsle
Kjeld Aarpe
- Svend Tveskæg trop
PF Mejnert Larsen
PA Ivan Jensen
Pinn Pedersen

- Assens trop
 - PF Hans Chr. Dyrhaug
 - PF Leif Hansen

RIDDERE

- Præstens Sønner
SM Jansen
SM Bit-Bøvs
- Fredensborg trop
 - SM Poul Andersen
 - SM Bent Wistrøm
 - Århus trop
 - SM Palle Møller Hansen
- Irøkeserlammen
Wilhelm Johannsen
- Assens trop
 - Ove Haugård Pedersen

1. VÆBNERE

- Rønne trop
 - PF Niels Pihl
 - PF Ole Schjøtt Jensen
 - PF Søren Lindgård
 - PF Preben Pedersen
 - PA Peter Hjorth
 - PA Claes Wiengård
- Guldborg trop
 - PF Torben Andersen
 - PA Aksel Nielsen
 - Erik Andersen
 - Preben Spholt

- Skansetroppen
PA Willy Petersen
- Odense trop
 - PA Aage Næsted
 - Sønderborg trop
 - PF Niels Sørensen
 - Odense - Sct. Georgs trop
 - PA Jørgen Basspe
 - Fredensborg trop
 - PF Mogens Pedersen
 - PF Troels Westly Larsen
 - PA Leif Ravnbak

- Århus trop
 - PA Flemming Holmtoft
 - PF Jens G. Christensen
 - PA Bent Henriksen

- Godthaab trop
 - PF Sven Bøgelø
 - SM Hans Bøgelø
- Arden trop
 - PF Vagn Nielsen
- Assens trop
 - Villi Pedersen
- Bellaahøj trop
 - PA Bent Kronow

3. ODENSE

- Odense - Sct. Georgs trop
 - SM Bent Bytoft Jensen
 - SM Henning Nielsen
- Skovgubberne - Bellaahøj trop
- SM Poul Hilm
 - SM Jens Müller
 - SM Egon Mørkeberg
 - SM Aage Hühn

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

vandrede vi rundt og søgte efter nogle træer til at hænge tønderne op i, og så gik det løs. Vi hamrede til tøndene, og endelig var der en, der blev kattekonge.

Da vi så var færdige, skulle ul-

vene fange os. Vi fik et tørklæde bundet om armen, og så måtte vi stikke af; vi løb over i en skov, da vi var kommet derind, fik ulvene lov til at løbe. Vi havde dem lige i hælene af os, da der var var nogle, der gav op, så var der kun et par stykker, og dem ordnede vi let.

Da kampen var forbi, spiste vi vor mad, og så gik det løs igen. Vi lavede et løb, og Egern vandt. Da vi var færdige, drog vi glade hjem.

Ole.

De 3 »hele« familier, som du ser her, er fra 5. Østerbro flok og trop. Fædrene er KF, KA og DAR, mødrene virker som FF og FA. Drengene er naturligvis skovmænd og spejdere i troppen. Pigerne er i Det Danske Pigespejderkorps.

Godkendt af korpset

Hvis vejret bliver væmmeligt vådt, dækker DEPOTET's regntøj godt.

Med »Atlant Weather-ready« har man faktisk fundet det helt rigtige stof til regnfrakker, og korpset har da også — efter at have set og prøvet flere kvaliteter — godkendt dette som det bedste materiale. Det er bestandigt overfor solvarme, frost, væde, fortyndede syrer og olier.

Der medfølger garantibevis — 2 års — med hver frakke. Bæltet er forsynet med »skottelys« (katteøjle).

Sorte regnfrakker, 1-radet og 2-radet med bælte.

længde	80	85	90	95	100	105	110 cm
1-radet	47,85	48,85	51,85	55,00	57,00	61,50	63,75
2-radet	50,00	53,00	55,85	59,50	62,50	66,50	69,50
Voksen størr.	46—54	2-radet					
							82,50

Vi fører også de billigere regnfrakker

sorte med tryklåslukning, 2 års garanti							
	35,75	37,50	37,75	41,50	42,75	45,50	47,50
Voksne, størr.	46—52						57,50

For en gangs skyld kan vi meddele om **prisfald** —
alle **perlonstrømper** nedsættes fra 1. april med

2 kroner

Størrelse	7	7½	8	8½	9	9½	10	10½	11	11½
Til ulveunger										
sorte m. opslag	5.00	5.50	6.00	6.50	7.00	7.50	8.00			
Til spejdere										
khaki m. opslag	6.00	6.50	7.00	7.50	8.00	8.50	9.00	9.50		

Vi fører stadig både ulve- og spejderstrømper i heluld, forstærket med nylon.
Prisen for disse er samme pris som strømpernes størrelse.

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelejer

J. B. Skotte Hansen

Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport

Red.: Adjunkt Svend Ranvig

Kongebrovej 28, Sørg

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København

Telefon VE 3668

Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Begge blades ekspedition:

Korpskontoret